נספחים

נספח א' - ענווה והקשבה - הרב שלמה אבינר

"אדם צריך להיות עניו גדול, ולפני שהוא עסוק להחזיר בתשובה את הזולת, עליו להחזיר בתשובה את עצמו. בכך אין הוא מזניח את הכלל, אדרבה, גם זה למען הכלל. השפעתו העיקרית של האדם אינה עוברת על ידי מאמריו או נאומיו, אלא על ידי עצם קדושתו המנצחת את החיים. אדם מלא אמונה מקרין אמונה על סביבותיו, אדם מלא קדושה וטהרה מקרין קדושה וטהרה על סביבותיו. לכן מלמדנו מרן הרב קוק, ש"הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשע אלא מוסיפים צדק, הם אינם לוחמים נגד הרשע אלא מוסיפים צדק בעצמם, אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה בעצמם, אינם קובלים על החושך אלא מוסיפים אור בעצמם. מתוך שהם מתמלאים אמונה ואורה, הם ממילא מפיצים אותה על סביבותיהם" (ערפלי טוהר לט).

מעשה בתלמיד צעיר שניגש אל רבינו הרב צבי יהודה ושאלו: אני רוצה להשפיע על הדור; כיצד עושים זאת? באותו הרגע היה רבינו מוזג לעצמו כוס מים, הוא המשיך למזוג עד שהמים גלשו החוצה. אמר התלמיד: הבנתי...

מעשה שפרצה מגפה ברוסיה. החליטו אנשי הקהילה שסיבת הדבר היא החטא ויש לערוך חשבון נפש גדול. שמח על כך רב הקהילה מאוד, רק הוסיף: כל אחד יערוך חשבון נפשו של עצמו, ולא של אחרים.

לכן כל מי שאהבת הכלל נטועה עמוק בלבבו והינו חש את מכאובי הדור, צריך לעשות עבודה גדולה ופנימית, דהיינו, לעשות תשובה בעצמו ולעלות בקודש תדיר".